

Sygn. akt V KO 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2016 r. wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt V Kp [...],

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazanie w/w sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy rozpoznania zażalenia T. B. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w G. z dnia 8 września 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa (sygn. V Ds. [...]), innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości - należało uznać za bezzasadny. Wywody przytoczone na jego poparcie wcale nie przekonują, że w przedmiotowej sprawie występują jakiekolwiek przesłanki uzasadniające zmianę właściwości miejscowej sądu wynikającej z przepisów ustawy karnoprocesowej.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, przepis art. 37 k.p.k., statuując wyjątek od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd miejsca popełnienia przestępstwa, ma na względzie takie sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. To potencjalne zagrożenie interesu

wymiaru sprawiedliwości stanowi zasadniczą przesłankę uzasadniającą ubieganie się przez sąd *meriti* o dokonanie zmiany właściwości miejscowej.

W tej sprawie ani nie wskazano takich okoliczności we wniosku, ani nie sposób jest dopatrzeć się ich w aktach sprawy. Przypomnieć, jak widać trzeba, że przedmiotem kontroli ze strony Sądu Rejonowego ma być decyzja procesowa podjęta przez Prokuratora Prokuratury Okręgowej w G., a więc podmiot, który należy do innej, pozasądowej struktury organów procesowych. Także przedmiotem tego postanowienia była kwestia zaniechania przeprowadzenia czynności dowodowych oraz decyzji procesowych podejmowanych przez organa Prokuratury z innego okręgu w związku z zarzutami kierowanymi pod adresem konkretnego prokuratora.

Z samego tego faktu nie wynika jeszcze w sposób automatyczny konieczność odsunięcia od orzekania wszystkich sędziów karnych Sądu występującego z wnioskiem, a tym bardziej – sędziów całego okręgu apelacji wrocławskiej. Z niezrozumiałych bowiem powodów Sąd Rejonowy w W. występuje z taką inicjatywą w odniesieniu do wszystkich innych sądów tej apelacji.

Przypomnieć najwyraźniej trzeba, że obowiązek bezstronnego, obiektywnego i rzetelnego rozpoznawania spraw jest immanentnie związany ze stanowiskiem i pozycją sędziego; nie ma zatem powodu, aby instytucjonalnie poddawać w wątpliwość fundamentalne podstawy wymiaru sprawiedliwości w każdej sprawie, w której jedna ze stron jest niezadowolona z wyników dotychczasowych postępowań.

Zważywszy zatem, że uzasadnienie przedstawione przez Sąd Rejonowy w W. nie odwołuje się do przesłanek merytorycznych i nawet nie podjęto w nim próby wykazania, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej, nie sposób przyjąć, by sytuacja istniejąca w niniejszej sprawie należała do kategorii, jakie ma na względzie dyspozycja przepisu art. 37 k.p.k.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.